

מסורת הש"ס

(א) לעיל יט: פסחים ט.
 וש"נ, (ב) כתובות פ:
 (ג) [לעיל יט: כתובות פ:],
 (ד) לקמן נב. [פה. כתובות
 נג: פ:],

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

תום' חד מקמאי

ספק או סבא וספק נכסי
יבם חורליק:
מתניתין ושומרת יבם
נשפלה לה נכסי מוריס
ב"ש ובי"ב שמוכרת
ותנת וקיס מתה מה
יעשו בכתובתה ובכסי
הנכסין והיוצאין עמה
ב"ש ואמרין חילוקי בי"ב
ואמרין נכסי בחזקת
וכתובתה בחזקת יורשי
הבעל נכסי הנכסין
היוצאין עמה בחזקת
יורשי האב והיה לנצי"ב
שכן בחזקת יורשי הבעל
נפיל מתבטא ואע"ג דבי
דכל הבית עליו ועל

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

לח.

הדרכי חד אים לי גבד. וטענות ברי הוא דידע ממי קתבע מיניה: **מי אינא למימר הכי.** הא לא ידע מאי קא תבע מיניה אי פלגא צובנבסוי מיתנא ^(א) אי פלגא מנתא צנכסי יבס ומכא שתי טענות הוא צבא עליהם בכל אחת ואחת ואומרים לו הבא ראייה: **סבא.** איז המת צבא עליהם: **הוי יבס ודלי.** וירש יודיע

ורבינו חרד גבך הוא אבל הכא מי איכא
 למימר הכי ורבי ירמיה אמר לך אנא דאמרי
 אפי' לרבנן עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא
 משום דא"ל אי שתקת שתקת ואי לא מהדרנא
 שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא
 בהדייהו אבל הכא מי איכא למימר הכי
 ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי סבא ספק
 אמר האי גברא בר מיתנא הוא ופלגא ידידי
 הוא יבם אמר את בראי ידידי את ולית לך
 ולא מידי הוי יבם ודאי וספק ספק ⁶ ואין
 ספק מוציא מידי ודאי ספק ובני יבם שבאו
 לחלוק בנכסי סבא ספק אמר ההוא גברא
 בר מיתנא הוא ופלגא ידידי הוא ובני יבם
 אמרי אחונא את ומנתא אית לך כהדן פלגא
 דקמודי להו שקלי תילתא דקא מודו ליה
 שקל פש להו דנקא הוי ממון המוטל בספק
 וחולקין ⁷ סבא ויבם בנכסי ספק או סבא
 וספק בנכסי יבם הוי ממון המוטל בספק
 וחולקין: **מתני'** ⁸ דישומרת יבם שנפלו לה
 נכסים מודים ב"ש וב"ה שמוכרת ונותנת
 וקיים מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים
 הנכנסים ויוצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקו
 יורשי הבעל עם יורשי האב וב"ה אומרים
 ינכסים בחזקתן כתובה בחזקת יורשי הבעל
 נכסים הנכנסים ויוצאין עמה בחזקת יורשי
 האב ⁹ יכנסה הרי היא כאשתו לכל דבר
¹⁰ ובלבד שתהא כתובה על נכסי בעלה
 הראשון: **גמ'** מ"ש רישא דלא פליגי ומ"ש
 סיפא דפליגי אמר עולא רישא דנפלה כשהיא
 ארוסה וסיפא דנפלה כשהיא נשואה וקסבר
 עולא זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה
 זיקת

ירושתו מספק שהבעל יורש את אשתו וזו שספק נשאה היא אלף זי
 בפלגא אבל כחובתה מודים ב"ש בדחוקת הבעל היא ולא פלגי זה
 יורשי האב. וטעמא דכולה מתניין מפרש גמ': **בב' מאי שנה**
ירשא ד"פ ומ"ש סיפא דפליגי ב"ש. מאי שנה רישא כשהיא קיימת
 דלא פליגי ב"ש אלא בזה דילה מחזקין לנכסי דקאמרי מוכרת
 ונותנת לבתחלה ומאי שנה סיפא דפליגי כשמתה לא מוקמי נכסי
 מניה בחזקת יורשיה: **ה"ב אמר עולא רישא דנפלה כשהיא ארוסה.**
 כשהנפלה לייבום מאירוסין ונפלו הנכסים לה כשהיא שומרת יבם:
סיפא דנפלה. לפניו לייבום: **כשהיא נשואה.** הלכך רישא דלגבי
 הארוסה ממנ ק"ל לב"ש תמכור כדתנן לקמן כ"ש וזו שאינה
 אלא זקוקה בעלמא ובז"ה דאמרי בארוסה ודאי לא תמכור לבתחלה
 אבל אם מכרה ונתנה קיים הכא משום דספק ארוסה היא דאגידא
 ביה ולא אשתו ממנ היא מודו ב"ה דמוכרת ונותנת לבתחלה:
 סיפא

סיפא

הָיָה יָבֵם וְדָוִי וּסְפֵק סֶפֶק. פ'י בקונטרס ודאי שיועד מאיזה כח הוא בא ומוחזק בנכסים ולא דמי לההוא דרב משכרשא דלעיל דהתם אע"ג דספק אית ליה בנכסים זכיה ממה נפשך אפ"ה לא חשיב דהרי ללא ידע מכח מי הוא בא עליהם משמע מוחזק פירושו דהרי ודאי מה שזארי טעם טעם טעם

בבל הכא מו איכא
אמר לך אנא דאמרי
אמרי רבנן התם אלא
תתקת ואי לא מהדרנא
צית לאשתעווי דינא
איכא למימר הכי
זק בנכסי סבא ספק
תנא הוא ופלגא ידי
אי ידי את ולית לך
אי וספק ספק (ב) ואין
ספק ובני יבם שבאו
ק אמר ההוא גברא
ידידי הוא ובני יבם
אית לך בהדן פלגא
לאת דקא מודו ליה
יממון המוטל בספק
בנכסי ספק או סבא
יממון המוטל בספק
מרת יבם שנפלו לה
ה"שמוכרת ונותנת
בכתובתה ובנכסים
ב"ש אומרים יחלוקו
האב וב"ה אומרים
בחזקת יורשי הבעל
עמה בחזקת יורשי
כאשתו לכל דבר
על נכסי בעלה
שא דלא פליגי ומ"ש
רישא הנפלה כשהיא
שהיא נשואה וקסבר
עושה ספק ארוסה
זיקת

הנכסִים בחזקתן. בפרק מי שמת (ב"ב דף קמ"א וס') פליגי בכהאי גוונא
 ד"ש וז"ה גבי נפל הבית עליו ועל אשתו וקאמר בגמ' בחזקת מי
 שפירוש בית הלל דקאמרי נכסים בחזקתן דהיינו נכסי אֵלן ברזל
 ובחזקת מי ר' אלעזר אומר בחזקת יורשי האשה רבי יוחנן אמר
 בחזקת יורשי הבעל וריש לקיש אמר יחלוקו ופי' בקונטרס בפרק
 האשה שנפלה (כתובות דף פ' וס') דרי היכי דפליגי התם הכי נמי פליגי
 ואמתימין דהכל ורבינו חס אומר דלא דמיא הך לדהנהי דהכל לא
 פליגי ד"ש בכתובה אלא בנכסי מלוו דלאמר בגמ' דכתובה שירה
 מדקמיני יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי אב כו' אבל התם קמי
 סתמא יחלוקו משמע בכתובה נמי פליגי והיינו טעמא דהתם אס
 הבעל מת מחלה הויא האשה כמו שגזתה בכתובה אבל הכא שהיא
 חזקה ליבס אין לאשה כלום בנכסי הבעל עד אחרי החליצה דלא
 יתננה כתובה לגבות מחיים ואפשר דכולהו מורעא מידו הכא
 דנכסי אֵלן ברזל וכן בחזקת יורשי הבעל והא' ללא ערובי עמ
 ו בחזקת הבעל אבל בכתובה דבר פשוט הוא יותר שהיא בחזקת
 וכן ל"ל למאן דאמר התם בחזקת יורשי הבעל ואס תאמר ולמאן
 יס בית הלל שחילוקו ולא מוקמינן לה בחזקת יורשי האס ואס
 לו קסבר דהוי דאורייתא כיון דלאו מכא קודמה קאמין מוקמינן
 יורשי האס משום דרגילות הוא שהאס היא מתה קודם דקא חשיב
 חזיקוס בחזקת האס ואס תאמר יורשי האשה היכי גזר כתובה ה
 אדם מוריש שבעה לבניו ומהי לז"ש ייחא דאית להו שטר העומד
 לו לרב ושמואל בשבועות (י) משני התם דאמא כז"ש ולר"א דאמר
 שמואל אבל ר' יוחנן דאמר בחזקת יורשי הבעל ופי' דנכסים בחזקתם
 וס לומר דהיא הותמת דלפי שסנכסים בחזקת הבעל (י) אינה
 כבזוי דמי אי נמי אר"י דאיכא לאוקמי במטלטלי ואיתנהו בעיניהו
 ש משום דהתם בכתובה איירי אבל הכא דאיירי בנכסי אֵלן ברזל שהביא'
 לקמן (דף ס"א) המכנסת שום לצעלה אס רצה הבעל למכור לא ימכור:

חיקת

עין משפט
נר מצוה

לָב א מִי פִּה מַהֲלֹת
נָחֹת הַלֵּב ד ה סָג
עֲשָׂן ו טוֹשֵׁעַ אִי שִׁמּוֹן
קָבָּט סָפֵר ו ה
לָד ב מִי ש טוֹשֵׁעַ שֵׁם
סָפֵר ו
לָה ג מִי ש טוֹשֵׁעַ שֵׁם
סָפֵר ח
לֹו ד מִי פִכֵּי מַהֲלֵי
אִשׁוֹת הַלֵּב י וּפִי
מַהֲלֹת נָחֹת הַלֵּב י
סָג עֲשָׂן נָא טוֹשֵׁעַ
אִי עֲשָׂן קָס טוֹשֵׁעַ ה
לָז ה טוֹשֵׁעַ שֵׁם סִי
לָח ו מִי שֵׁם טוֹשֵׁעַ
הִי עֲשָׂן סִי קָס
סִי:

לפי ד מ"י שם ופ"א
מהלכות יבום הל' א
טו"ש"ע אה"ע שם סעיף ג
וסמנ קסו סעיף ד:

תוֹם' חר' קומאָא' (תשי"ז)
 אשמונ נצ"ב יחזקאל יורשי
 הבעל עמר יורשי ארי
 הבעל האב כיון דשומרת
 יורשי ודא יבם במקום
 בעל היא וכנסה שווא
 מחזוק כבנותה כן הוא
 מחזוק בנצ"ב הרמב"ם
 תשובה שומרת יבם נמי
 יחזקאל יורשי דשומרת
 אליבא דהלכתא שומרת
 יבם מן הארוסין כל
 הנכסים בחזקת ל"ש נפלו
 לה כתי' ארוס ל"ש נפלו
 לה כשהיא שומרת יבם
 ל"ש עבד בה מאמר ול"ש
 לה לבד בה מאמר ל"ש
 בחיה הולדות ול"ש מהה
 ולגוף הנכסים ואם היתה
 שומרת יבם מן השוארין
 נכסה ומתנשין ויורשיהם
 בעל ומקיים אפלי' שיהא
 בה מאמר ואם מהה נכסים
 בחזקת' כתובה נצ"ב
 בחזקת יורשי הבעל נמי
 בחזקת יורשי האב ואפי'
 עשה בה מאמר ואם
 היתה שומרת יבם מן
 השוארין נפלו לה נכסים
 כשהיא תחת בעלה אפי'
 כרבא דאמר דו עריסא
 מידה ל"ש עבד בה
 מאמר ל"ש אף על עבד
 בה מאמר והשאת כשמת
 הבעל קלישה ל"ש ירו'
 כדיל' ויחזקאל הנכסים
 הנכסים ויחזקאל עמה.
 אבל לאביא דאמר אליבא
 דר' יוחנן דיהוה חזקת
 כשמת הבעל קלישה ליה
 דו נכסים בחזקת יורשי
 האב. מיהו ק"ל כרבא
 ויחזקאל ואפי' דאמר רב
 פפא דיהתא מנחי' כותיה
 דאמר ר' יוחנן כותיה רבא
 וק"ל כל חזקת דפליגי
 אביי ורבא הלכה כרבא
 כד' מיהו ק"ל הלכך
 הליכמא כרבא ויחזקאל.
 וי"מ אליבא דרבא נכסים
 בחזקת יבם. ורש"י כתב
 ויחזקאל ויהא דאמר אפי'
 דקשיא מהה לאביא דאמר
 רבא נמי קשיא אדמפניה
 ולפירות דאליבא דרבי
 יחזקאל. ור' רבנא לא
 דר' רבנא (6) דרבא ח"ה
 יחזקאל ל"ש הואיל והללו
 נכסים ליישח אכל בחיה
 אפי' עבד לה מאמר (3)
 ולפי הפירוש הזה לא היה
 צורך לאוקמי רישא אלא
 עבד לה מאמר. והיל'

(א) ר"ל בנפלו לה נכסים תחתיו דבעל ול"ש נפלו לה כשהיא שומרת יבם לז"ש יחלוקו. (ב) ע"י תוס' לקמן לט ד"ה אע"ג.